Lietas arhīva Nr. A42-01638-24/7
ECLI:LV:ADRJRIT:2024:1011.A420163824.3.S

Administratīvā rajona tiesa
Rīgas tiesu nams
SPRIEDUMS
Latvijas tautas vārdā

Rīgā 2024.gada 11.oktobrī

Tiesa šādā sastāvā: tiesnese D. Ābele
rakstveida procesā izskatīja administratīvo lietu, kas ierosināta, pamatojoties uz /pers. A/ *(/pers. A/)* pieteikumu par labvēlīga administratīvā akta izdošanu par bēgļa vai alternatīvā statusa Latvijas Republikā piešķiršanu /pers. A/.

Aprakstošā daļa

[1] Baltkrievijas Republikas (turpmāk – Baltkrievija) pilsone /pers. A/ (turpmāk – pieteicēja) 2023.gada 29.septembrī vērsās Valsts robežsardzes Rīgas pārvaldē ar iesniegumu par bēgļa vai alternatīvā statusa piešķiršanu. Pieteicēja iesniegumā, aptaujas anketā un intervijā norādīja turpmāk minētos apstākļus. Proti, pieteicēja līdz patvērumu, jo viņa nevar atgriezties Baltkrievijā saistībā ar viņas un viņas vīra vajāšanu politisko uzskatu dēļ. Pieteicēja un viņas vīrs piedalījušies mītiņos un protestos pret pastāvošo režīmu. Lai gan vīrs tika sodīts, viņš paspēja izceļot no Baltkrievijas. Mājās notika kratīšanas, un pieteicēja tika pratināta. Vēlāk vīrs pieteicējai palīdzēja izceļot no Baltkrievijas, jo viņai bija bīstami tur palikt.

[2] Ar Pilsonības un migrācijas lietu pārvaldes (turpmāk – pārvaldes) 2024.gada 5.aprīļa lēmumu Nr./numurs/ (turpmāk – Lēmums) pieteicējai atteikts piešķirt bēgļa un alternatīvo statusu. Lēmums pamatots ar turpmāk minētajiem argumentiem un apsvērumiem.

[2.1] Vērtējot situāciju Baltkrievijā cilvēktiesību jomā, pārvalde secina, ka kopš 2020.gadā notikušajām prezidenta vēlēšanām tā turpina pasliktināties. Politiskā vajāšana šobrīd skar ne tikai prominentus politiskos līderus, cilvēktiesību aktīvistus un opozīciju atbalstošos žurnālistus, bet arī pilsoniskās sabiedrības pārstāvjus, kuri pauž varas iestādēm netīkamus uzskatus.

Pret pieteicēju vērstās darbības no Baltkrievijas varas iestāžu puses nesasniedza tādu smaguma pakāpi, lai to atzītu par vajāšanu Patvēruma likuma kontekstā.

Turklāt fakts, ka /pers. B/ pēc tiesas sprieduma tika atbrīvots, kā arī pārsūdzības rezultātā viņam izdevās piespriesto sodu samazināt, liecina, ka pret /pers. B/ izvirzītās apsūdzības nav bijušas politiski motivētas.

Lai gan pieteicēja informēja, ka viņa 2020.gadā piedalījās mītiņos, tādējādi aktīvi iestājoties pret Baltkrievijā pastāvošo varu, viņas apgalvojumi nav apstiprināti ar pierādījumiem. Pieteicējas iesniegtie ekrānšāviņi norāda tikai uz viņas vīra, nevis pieteicējas politiskajām aktivitātēm. Turklāt fakts, ka pieteicēja, atrodoties Latvijā, neapmeklē kopā ar vīru politiska rakstura pasākumus, pārvaldes ieskatā norāda, ka viņas politiskie uzskati nav pietiekami noturīgi, lai tos demonstrētu, atrodoties relatīvajā drošībā.

Pārvalde nav guvusi apstiprinājumu pieteicējas saistībai ar vīra sociālajos tīklos, iespējams, publicēto informāciju. Tādējādi pārvaldei nav pamata konstatēt, ka pieteicēja būtu atklāti paudusi savu politisko nostāju, kā dēļ viņai būtu pamats baidīties no politiski motivētas vajāšanas Baltkrievijā. Nebūtu saprātīgi atzīt, ka jebkurš Baltkrievijas iedzīvotājs, kurš iekšēji neatbalsta valsts varas politiku, bet tajā pašā laikā izvairās izteikt Baltkrievijas valdībai adresētu kritiku, automātiski tiks pakļauts vajāšanai no Baltkrievijas valsts varas iestāžu puses.

Turklāt pieteicēja ir izceļojusi no Baltkrievijas legāli, bez jebkādiem šķēršļiem. Tas liecina par to, ka izceļošanas brīdī Baltkrievijas tiesībsargājošām iestādēm nav bijusi interese par pieteicēju. Tāpat secināms, ka pieteicēja iesniedza iesniegumu tikai 2023.gada 29.septembrī, kaut arī faktiski ieceļoja Latvijā 2022.gada jūnijā. Persona, kura jūtas apdraudēta un vajāta, cenšas iegūt patvērumu, kolīdz tas ir iespējams. Tādējādi ir secināms, ka arī pašas pieteicējas uztverē viņas apdraudējuma līmenis nebija pietiekoši augsts, lai nekavējoties meklētu palīdzību. Lietas materiāli neliecina par objektīviem apstākļiem, kuru dēļ iesniegumu pieteicēja nevarēja iesniegt ātrāk. Turklāt, ņemot vērā vīra pieredzi, viņai bija skaidrs priekšstats par patvēruma procedūras norisi.

Pieteicēja nav pildījusi pārvaldes nolemto, ka viņai ir jāatstāj Latvija līdz 2022.gada 22.septembrim, un turpināja nelegāli uzturēties Latvijā.

Pārvalde uzskata, ka pieteicējas norādītās bailes no vajāšanas, atgriežoties Baltkrievijā, ir drīzāk subjektīvas un nav saistāmas ar vajāšanu Patvēruma likuma 37.panta pirmās daļas izpratnē. Tādējādi Pārvalde konstatē, ka nav pamata piešķirt bēgļa statusu pieteicējai atbilstoši Patvēruma likumā noteiktajiem bēgļa statusa piešķiršanas nosacījumiem.

[2.2] Izvērtējot pieteicējas iesnieguma atbilstību Patvēruma likuma 41.panta 1.punktā minētajam smaga kaitējuma kritērijam, pārvalde noskaidroja, ka Baltkrievijas varas iestādes ir pieņēmušas jaunu likumu, ar ko ievieš nāvessodu par "mēģinājumiem veikt terora aktus". Pašlaik nāvessodu Baltkrievijā visbiežāk piemēro par smagu slepkavību un terora aktiem, kas izraisījuši cilvēku bojāeju. Ņemot vērā minēto un pieteicējas sniegto informāciju, nav pamata uzskatīt, ka pieteicējai Baltkrievijā draudētu nāves soda piespriešana vai tā izpilde.

[2.3] Izvērtējot pieteicējas iesnieguma atbilstību Patvēruma likuma 41.panta 2.punktam, pārvalde nav guvusi pārliecību, ka pēc atgriešanās Baltkrievijā viņai draudētu spīdzināšana, necilvēcīga vai pazemojoša attieksme pret viņu vai viņas necilvēcīga vai pazemojoša sodīšana.

[2.4] Izvērtējot pieteicējas atbilstību Patvēruma likuma 41.panta 3.punktā minētajiem kritērijiem, pārvalde secina, ka, lai gan Krievijas bruņotie spēki izmanto Baltkrievijas teritoriju pilna mēroga iebrukumam Ukrainā, pašā Baltkrievijā šobrīd nenotiek plaši izplatīta vardarbība vai iekšējs bruņots konflikts, kas varētu radīt smagus un individuālus draudus civiliedzīvotāju dzīvībai un veselībai.

Līdz ar to nav pamata piešķirt pieteicējai alternatīvo statusu, tā kā nav pamata uzskatīt, ka viņa pēc atgriešanās Baltkrievijā varētu tikt pakļauta smagam kaitējumam un šā iemesla dēļ nespēj vai nevēlas pieņemt minētās valsts aizsardzību.

[2.5] Ņemot vērā apstākli, ka /pers. B/ ir piešķirts bēgļa statuss, saskaņā ar Patvēruma likuma 54.panta pirmo un trešo daļu viņam ir tiesības uz ģimenes apvienošanos, pēc kā pieteicējai būs tiesības saņemt pastāvīgās uzturēšanās atļauju un turpināt uzturēties Latvijā.

[3] Nepiekrītot Lēmumam, pieteicēja vērsās tiesā. Pieteikuma papildinājumos *(lietas 100.–101.lapa un 142.lapa)* pieteicēja norāda turpmāk minētos argumentus un apsvērumus.

[3.1] Pieteicēja nepieprasīja patvērumu reizē ar vīru, jo viņi nezināja, kā to pareizi darīt. Viņus konsultēja vīra darbavietas priekšnieks, kurš ieteica pieteicējai labāk lūgt patvērumu vēlāk. Tagad pieteicēja saprot, ka šis ieteikums bija kļūdains.

[3.2] Bēgļa statusa iegūšana pieteicējai nav pašmērķīga. Pieteicējas mērķis ir baudīt savu privāto dzīvi drošā valstī kopā ar savu vīru. Pieteicēja uzskata, ka pārvaldei bija acīmredzams viņas mērķis, tomēr pārvaldes darbinieki pieteicējai nesniedza konsultāciju par to, kā viņa var iegūt uzturēšanās atļauju pie sava vīra Latvijā, bet vērtēja vienīgi argumentus un pierādījumus pieteicējas iespējamās vajāšanas Baltkrievijā kontekstā.

[3.3] Pieteicēja uzskata, ka uz personīgās intervijas brīdi pastāvošie apstākļi ir pietiekams pamats, lai atzītu, ka Baltkrievijā pieteicējai draud vajāšana. Turklāt kopš šīs intervijas ir radušies jauni apstākļi, kas tikai apstiprina iepriekš izteikto pārliecību par to, ka pieteicēja tiks vajāta un, visticamāk, saskarsies ar policijas un valsts varas iestāžu pasākumiem, kas paši par sevi ir diskriminējoši.

[3.4] Pieteicēja uzskata, ka tiklīdz viņa atgriezīsies Baltkrievijā, viņu apcietinās viņas vīra dēļ, kā arī tā dēļ, ka pieteicēja 2020.gadā piedalījās protestos Baltkrievijā un pieteicējas līdzšinējo darbību Latvijā dēļ.

[3.5] Pieteicēja norāda uz publiski pieejamu informāciju, no kuras izriet, ka 2022. un 2023.gadā Baltkrievijas varas iestādes aizturēja vismaz 58 cilvēkus, kuri atgriezās valstī no ārvalstīm. Desmit no viņiem tika notiesāti ar brīvības atņemšanu no viena līdz pieciem gadiem, četriem cilvēkiem tika piemērota brīvības atņemšana mājas apstākļos, vēl pret septiņiem cilvēkiem ierosinātas krimināllietas.

[3.6] Pieteicēja ar vīru, atrodoties Latvijā, piedalās baltkrievu diasporas Latvijā biedrības „Svitanak" darbībās, kurām ir publisks raksturs. Piemēram, pieteicēja ar vīru un biedrības „Svitanak" biedriem piedalījās piketā Rīgā 2024.gada 26.maijā, ko apstiprina "Svitanak" mājas lapā ievietotās fotogrāfijas.

Pat neatrodoties Baltkrievijā pieteicēja nejūtas droši, ir bailes par savu dzīvību, jo arī Latvijā darbojas Baltkrievijas provokatori. Piemēram, piketā Rīgā 2024.gada 26.maijā, pie piketējošiem piegāja cilvēks, uzfilmēja viņus un lietojot rupjus izteicienus, centās izprovocēt konfliktu.

[3.7] Pieteicējai ar vīru ir viens profils vietnēs *Instagram*, *Facebook* un *Odnoklasniki*, kur viņi ievieto arī fotogrāfijas no mītiņiem Rīgā, kā arī ievieto un pārpublicē politiska rakstura materiālus, kas vērsti pret pastāvošo Lukašenko diktatūru. Līdz ar to pieteicējai nav šaubu, ka pat virspusēji izvērtējot viņu sociālo tīklu kontu saturu, ir secināms, ka viņi aktīvi atbalsta Lukašenko režīmam nīstamās opozīcijas idejas. Tāpat nav šaubu, ka šīs idejas ir zināmas Baltkrievijas varas pārstāvjiem.

[3.8] To, ka drošības spēki Baltkrievijā par viņiem joprojām interesējas, apstiprina 2024.gada 4.jūnija telefonsarunas ieraksts ar viņu kaimiņu /pers. C/ Mogiļevā. Tāpat arī pieteicējas vīram regulāri zvana no Baltkrievijas milicijas. Pēdējā saruna bija 2024.gada sākumā.

[3.9] 2024.gada 9.augustā Rīgā, pie Okupācijas muzeja, atzīmējot gadadienu kopš viltotajām Baltkrievijas prezidenta vēlēšanām, vairāki desmiti Latvijas baltkrievu diasporas pārstāvji piedalījās mītiņā, tajā skaitā, arī pieteicēja. Kā biedrības "Svitanak" biedre pieteicēja regulāri piedalās tās rīkotajās akcijās un pasākumos, kas tiek atspoguļoti arī biedrības mājaslapā. Savukārt "Supolka" publicētais saturs ir atzīts par teroristisku materiālu Baltkrievijā.

[3.10] Baltkrievijas varas iestādes ir liegušas iespēju atjaunot un samainīt savas pilsoņu pases ārpus valsts. Tas nozīmē, ka Baltkrievijas varas iestādes izmantos katru iespēju pārbaudīt un aizturēt tos no valsts izbraukušos pilsoņus, kuri pauduši kritiku A.Lukašenko režīmam.

[3.11] Daudzi 2024.gada 23.janvāra aresti bija saistīti ar projektu *INeedHelpBY*, kas palīdz tiem, kuri finansiāli cietuši no politiskajām represijām. Kā ieganstarestiem tiek izmantotas apsūdzības "ekstrēmistu darbību finansēšanā" un "piedalīšanās ekstrēmistu grupās".

[3.12] Politieslodzītajiem apstākļi Baltkrievijas valsts cietumos ir pazemojoši, cietsirdīgi un dažiem beidzas ar letālām sekām.

[3.13] Baltkrievijā ir arestēts pieteicējas īpašums (dzīvoklis un garāža), taču nekādu izziņu par to nav iespējams dabūt. Radinieki arī atsakās palīdzēt saistībā ar pieteicējas un viņas vīra risināmiem jautājumiem, jo baidās no sekām.

[4] Pārvalde paskaidrojumā tiesai norāda, ka pieteikums ir nepamatots un noraidāms, pamatojoties uz Lēmumā minētajiem argumentiem, papildus norādot šādus apsvērumus.

[4.1] Atkārtoti iepazīstoties ar sociālajā vietnē *Facebook* /lietotājvārds/ un *Instagram /lietotājvārds/* profilā publicēto informāciju, konstatējams, ka pieteicējas vīrs ir publicējis neliela skaita politiska rakstura fotoattēlus, kā arī fotoattēlus, kuros ir redzama pieteicēja. Taču pārvalde nav guvusi apstiprinājumu tam, ka vietnē *Facebook* un *Instagram* pieteicējas ar vīru sociālo tīklu profili būtu vienoti. Nepārprotami ir konstatējams, ka sociālajos tīklos *Facebook* un *Instagram* konti ir reģistrēti ar lietotājvārdu /pers. B/. Tādējādi pārvalde nekonstatē pieteicējas iespējamo vajāšanu saistībā ar viņas vīra sociālajās vietnēs publicētajiem dažiem politiska rakstura fotoattēliem. Turklāt fakts, ka pieteicējas vīra *Instagram* profilā 2024.gada 21.maijā, t.i., pēc Lēmuma saņemšanas, ir publicēts viens politiska rakstura fotoattēls, kurā redzama ir arī pieteicēja pie Brīvības pieminekļa, neliecina, ka pieteicējas politiskie uzskati būtu tik noturīgi, lai viņa tiktu pakļauta vajāšanai savas politiskās pārliecības dēļ.

[4.2] Lēmumā jau ir vērtēti 2024.gada 18.jūnija pieteikuma papildinājumu pielikumā Nr.1., 2., 5., 6., 7., 14., 15., 16. un 17 esošie fotoattēli. Savukārt 4.pielikumā pievienotā 2024.gada 28.maija izziņa Nr.2/5/24 neliecina par pieteicējas aktīvu politiskās nostājas paušanu, bet norāda, ka pieteicēja ir Latvijas baltkrievu kultūras biedrības „Svitanak" biedre, bet viņas vīrs izvēlēts par biedrības padomes biedru. Tāpat arī 3., 8., 9., 10., 11., 12.pielikumā esošie fotoattēli un 13.pielikumā pievienotais video neliecina par pieteicējas noturīgiem politiskiem uzskatiem. Savukārt 18.pielikumā esošais audio ieraksts nebūt neliecina par Baltkrievijas drošības spēku interesi par pieteicēju.

[5] Saskaņā ar Patvēruma likuma 49.panta otro daļu Administratīvā rajona tiesa izskata administratīvo lietu rakstveida procesā. Lietu, kas ierosināta, pamatojoties uz pieteikumu par lēmumu par bēgļa vai alternatīvā statusa piešķiršanu vai atteikumu to piešķirt, Administratīvā rajona tiesa var izskatīt rakstveida procesā, ja tā atzīst, ka lietā esošie pierādījumi ir pietiekami, lai šo lietu izspriestu.

Tiesa konstatē, ka pieteicējai bija iespēja iestādē mutvārdos sniegt paskaidrojumus par lietas apstākļiem, tostarp sākotnējās un personiskās intervijas laikā (*lietas 43.–46., 49.–54.lapa*). Tāpat atbilstoši Administratīvā procesa likuma 204.panta otrajai daļai tika nodrošināta procesa dalībnieku procesuālo tiesību ievērošana, un procesa dalībnieki, ievērojot lietas izskatīšanas termiņu, savlaicīgi tika informēti par lietas izskatīšanu, nosakot termiņu papildu paskaidrojumu, pierādījumu, cita rakstura iesniegumu vai lūgumu iesniegšanai (*lietas 95.–98.lapa*). Pieteicēja šīs tiesības arī aktīvi izmantoja (*lietas 100.–101., 124.–139a., 142.–147., 169.–171.lapa*).

Ievērojot minēto, tiesa atzīst, ka lietā iesniegtie pierādījumi ir pietiekami lietas izskatīšanai rakstveida procesā un nav pamata lietu izskatīt mutvārdu procesā.

Motīvu daļa

[6] Tiesa konstatē, ka lietā nepastāv strīds par to, ka pieteicēja ir trešās valsts – Baltkrievijas – pilsone, kura atrodas ārpus valsts, kuras valstspiederīgā viņa ir. Tāpat lietā nepastāv strīds par pieteicējas identitāti. Pieteicējas identitāte ir uzskatāma par pierādītu, pamatojoties uz pieteicējas uzrādīto Baltkrievijas pilsoņa pasi (*lietas 65.lapa*). Strīds lietā pastāv par to, vai ir pamats pieteicējai piešķirt bēgļa vai alternatīvo statusu.

[7] Vispirms tiesa izvērtēs pieteicējas atbilstību bēgļa statusa piešķiršanas kritērijiem.

Patvēruma likuma 37.panta pirmā daļa noteic, ka uz bēgļa statusu var pretendēt trešās valsts valstspiederīgais, kas, pamatoti baidoties no vajāšanas sakarā ar viņa rasi, reliģiju, tautību, piederību pie noteiktas sociālās grupas vai viņa politiskajiem uzskatiem, atrodas ārpus valsts, kuras valstspiederīgais viņš ir, un nespēj vai šādu baiļu dēļ nevēlas pieņemt savas valstspiederības valsts aizsardzību, vai bezvalstnieks, kurš, būdams ārpus savas agrākās pastāvīgās dzīvesvietas valsts, tādu pašu iemeslu dēļ nespēj vai nevēlas tajā atgriezties un uz kuru neattiecas šā likuma 45.panta nosacījumi.

Vajāšanas jēdziens ir skaidrots Patvēruma likuma 38.pantā, proti, par vajāšanu atzīstamas: 1) darbības, kas sava rakstura vai biežuma dēļ ir pietiekami smagas, lai radītu smagu cilvēka pamattiesību pārkāpumu; 2) vairākas darbības, arī cilvēktiesību pārkāpumu kopums, kas ir pietiekami smags, lai ietekmētu indivīdu šā panta pirmās daļas 1.punktā minētajam veidam līdzīgā veidā.

Tiesai, izvērtējot, vai pieteicējam varētu būt pamats saņemt bēgļa statusu, ir jāpārbauda, vai pieteicēja norādītie apstākļi un viņa bailes no vajāšanas vērtējamas kā ticamas un pamatotas. Lai atzītu, ka personai ir tiesības uz bēgļa statusu, nepietiek, ja persona apgalvo, ka viņa baidās no vajāšanas. Šādām bailēm ir jābūt pamatotām. Novērtējot, vai bailes ir objektīvi pamatotas, ir jāanalizē situācija valstī, no kuras persona bēg, kā arī jāvērtē pieteicēja sniegto paskaidrojumu ticamība. Lai atzītu, ka bailes no vajāšanas ir labi pamatotas, nav jābūt izslēgtām visām saprātīgām šaubām par to, ka vajāšana notiks. Kā pierādīšanas standarts šajās lietās nav izmantojams arī iespējamību pārsvars. Lai atzītu, ka bailes no vajāšanas ir labi pamatotas, varbūtībai, ka persona tiks vajāta, nav jābūt lielākai kā varbūtībai, ka vajāšana izraidīšanas gadījumā nenotiks. Bailes no vajāšanas ir labi pamatotas, ja šādām bailēm ir saprātīgs iemesls, ja pastāv saprātīga iespēja, ka persona tiks vajāta. Patvēruma meklētāja bailes no vajāšanas var tikt uzskatītas par pamatotām, ja, saprātīgi izvērtējot, var noteikt, ka personas uzturēšanās izcelsmes valstī ir kļuvusi nepanesama (*UN High Commissioner for Refugees, Advisory Opinion by UNHCR on the Interpretation of the Refugee Definition, 23 December 2004, https://www.refworld.org/docid/4551c0374.html*).

Fakts, ka personas politiskie uzskati atšķiras no valdības uzskatiem, pats par sevi vēl nav iemesls, lai pieprasītu bēgļa statusu. Personai jāpierāda, ka viņam šādu uzskatu dēļ ir bail no vajāšanas. Tādā gadījumā personai vajadzētu būt tādiem uzskatiem, kas nav pieņemami valsts varai, jo tie kritizētu tās politiku un metodes. Tas nozīmētu, ka personas uzskati kļuvuši zināmi varas iestādēm vai arī tās šādus uzskatus viņam piedēvē. Var būt situācijas, kad persona savus uzskatus nav paudusi. Taču, ja personai ir ļoti spēcīga pārliecība, būtu loģiski pieņemt, ka agrāk vai vēlāk tā savus uzskatus izteiks un nonāks konfliktā ar varas iestādēm. Gadījumos, kad to var pamatoti pieņemt, var uzskatīt, ka personai ir pamatotas bailes no vajāšanas politisko uzskatu dēļ (*Handbuch ?ber Verfahren u n d Kriterien zur Feststellung der Fl?chtlingseigenschaft gem?? dem Abkommen von 1951 und dem Protokoll von 196, Rn.80., 82., https://www.refworld.org/reference/manuals/unhcr/1979/de/91843*).

Jāņem vērā, ka pārliecības brīvība, tiesības uz savu politisko nostāju un izteiksmes brīvība ir nozīmīgas personas pamattiesības, tāpēc vispārīgi ir sagaidāma tolerance pret personas politiskajiem uzskatiem, kas tiek pausti miermīlīgā veidā. Tādēļ patvērums personai nevar tikt liegts uz tādu apsvērumu pamata, ka persona varētu izvairīties no vajāšanas darbībām, noklusējot savu politisko nostāju vai paužot saviem patiesajiem politiskajiem uzskatiem neatbilstošu nostāju (*sk. D?rig H. Asylum Qualification Directive 2011/95/EU, Art. 10. EU Immigration and Asylym Law. Article–by–Article Commentary. Thym D., Hailbronner K. (ed.), Verlag C.H.Beck oHG, M?nchen, Germany, p. 1313*).

Tādējādi, lai piešķirtu bēgļa statusu saistībā ar personas politiskajiem uzskatiem, personai iespēju robežās ir jāpierāda, ka viņai šo uzskatu dēļ ir bail no vajāšanas. Tiesai ir jāvērtē, cik ticama ir saistība starp pieteicēja politisko viedokli un vajāšanai pielīdzināmām darbībām, ar kurām pieteicēja baidās saskarties Baltkrievijā.

[8] Pārvalde pārsūdzētajā lēmumā pamatoti norādīja, ka vārda brīvība Baltkrievijā ir stingri ierobežota, savukārt valsts varai nelojālajām personām draud politiski motivēta vajāšana. Tiek ziņots, ka kopš 2020.gada, kad A.Lukašenko represīvā un nedemokrātiskā veidā saglabāja Baltkrievijas prezidenta amatu, desmitiem tūkstošu baltkrievu, tostarp simtiem bērnu, tikuši patvaļīgi aizturēti politisko iemeslu dēļ. 2023.gadā politiskās demonstrācijas Baltkrievijā vairs nenotika, tomēr varas iestādes turpināja aizturēt cilvēkus par dalību 2020.gadā notikušajos protestos. 2023.gadā vismaz divdesmit ievērojamiem cilvēktiesību aizstāvjiem un arodbiedrību aktīvistiem tika piespriesti cietumsodi no 5 līdz gandrīz 15 gadiem, kā arī ievērojami naudas sodi, savukārt politieslodzīto ģimenes locekļi saskarās ar patvaļīgām kratīšanām, aizturēšanu, pratināšanu un cita veida vajāšanai pielīdzināmām darbībām. Valsts uzņēmumu darbinieki saskarās ar masveida atlaišanu no darba, pamatojoties uz viņu iespējamu dalību protestos (*sk. A/HRC/55/61: Situation of human rights in Belarus in the run–up to the 2020 presidential election and in its aftermath – Report of the United Nations High Commissioner for Human Rights – Advance unedited version, pieejams: https://www.ohchr.org/en/documents/country–reports/ahrc5561–situation–human–rights–belarus–run–2020–presidential–election; Human Rights Watch: World Report on Human Rights. Belarus Events of 2023, pieejams: https://www.hrw.org/world–report/2024/country–chapters/belarus, Amnesty International: Belarus 2023, pieejams: https://www.amnesty.org/en/location/europe–and–central–asia/eastern–europe–and–central–asia/belarus/report–belarus/; https://amnesty.ch/de/ueber–amnesty/publikationen/amnesty–report/jahre/2022/laenderbericht–belarus*).

Vienlaikus kopš 2020.gada Baltkrieviju pametuši aptuveni 350 000 cilvēku, tādējādi izraisot darbaspēka trūkumu, kas savukārt mudināja Baltkrievijas varas iestādes meklēt veidus, kā piespiedu kārtā atgriezt Baltkrievijas pilsoņus, piemēram, šā mērķa sasniegšanai pārtraucot personu apliecinošo dokumentu atjaunošanu Baltkrievijas konsulārajās pārstāvniecībās ārvalstīs. 2023.gada 4.septembrī A.Lukašenko parakstīja regulu, atbilstoši kurai Baltkrievijas pasi ir iespējams noformēt tikai Baltkrievijas teritorijā un Baltkrievijas vēstniecībām vairs nav pilnvaru tās izsniegt. Tiek ziņots, ka kopš 2020.gada vismaz 60 Baltkrievijas pilsoni ir tikuši aizturēti robežšķērsošanas vietās, atgriežoties Baltkrievijā. Daži no viņiem atklāja, ka pret viņiem ir tikušas ierosinātas krimināllietas par viņu aktivitātēm sociālajos medijos un pat piespriesti brīvības atņemšanas sodi, lai gan 2020.gada protestu laikā viņi nemaz neatradās Baltkrievijā (*sk. Amnesty International: Belarus 2023; IWPR: Belarusians Abroad Face Document Limbo, pieejams: https://iwpr.net/global–voices/belarusians–abroad–face–document–limbo*).

Atbilstoši cilvēktiesību centra *Viasna* sniegtajai informācijai, 2024.gada 23.janvārī Baltkrievijas varas iestādes veica kratīšanu 160 objektos – pārsvarā politieslodzīto radinieku dzīvesvietās. Šīm kratīšanām atsevišķos gadījumos sekoja aizturēšana. Piemēram, politieslodzītā Mikala Statkēviča (*Mikalai Statkevich*) sievai Marina Adamovičai (*Marynai Adamovich*) par sīkā huligānisma darbībām tika piemērots administratīvais arests uz 15 diennaktīm. Tāpat tiek ziņots, ka 2024.gada 9.janvārī politieslodzītā Pāvela Seviarineta (*Paval Seviarynet*) māte tika aizturēta, neprecizējot apsūdzības pamatu. Savukārt 2023.gada 19.janvārī ieslodzītā aktīvista Igora Losika (*Ihar Losik*) sievai Darjai Losikai (*Darya Losik*) par aizliegtā satura komentēšanu tika piespriests divu gadu cietumsods par ekstrēmistisku darbību veicināšanu (*sk. Belarus: Dozens of relatives of people imprisoned for political reasons detained in alarming new crackdown, pieejams: https://www.amnesty.org/en/latest/news/2024/01/belarus–dozens–of–relatives–of–people–imprisoned–for–political–reasons–detained–in–alarming–new–crackdown/*).

Ievērojot minēto, tiesa neapšauba pieteicējas norādīto par varu kritizējošo politisko aktīvistu un atsevišķos gadījumos arī to radinieku vajāšanu Baltkrievijā. Strīds izskatāmajā gadījumā ir par to, vai pieteicēju ir pamats uzskatīt par tādu pilsoniskās sabiedrības pārstāvi, kurai ir risks saskarties ar Baltkrievijas varas iestāžu politiski motivētu vajāšanu.

[9] Tātad pieteicēja uzsver, ka viņa Baltkrievijā tiks apcietināta gan vīra un pašas piedalīšanās 2020.gada protestos Baltkrievijā dēļ, gan arī līdzšinējās politiskās aktivitātes Latvijā dēļ (dalība „Svitanak" un „Supolka", dalība politiska rakstura pasākumos Rīgā 2024.gadā, informācijas par dalību politiskās aktivitātēs publicēšana vietnēs *Instagram*, *Facebook* un *Odnoklasniki*).

Izvērtējot pieteicējas sniegto informāciju pārvaldei un tiesai, tiesa konstatē, ka pieteicēja, vēl atrodoties Baltkrievijā, divas reizes piedzīvoja kratīšanu savā dzīvesvietā, vairākkārt tikusi pratināta saistībā ar krimināllietu, kas ierosināta pret viņas vīru. Lai arī pieteicēja uzsvēra, ka pret vīru bijusi safabricēta lieta par Latvijas karoga simboliku, kas atradusies uz vīra apģērba, no pārsūdzētā lēmuma izriet, ka krimināllieta atbilstoši pārvaldei iesniegtajam nolēmumam ir bijusi ierosināta par pieteicējas vīra citai personai nodarītiem miesas bojājumiem, iesitot ar pudeli pa galvu savstarpēja konflikta laikā. Šo apstākli pieteicēja nav noliegusi. Līdz ar to nav konstatējams, ka veiktās izmeklēšanas darbības būtu acīmredzami politiski motivētas un saistītas ar pašas pieteicējas rīcību, t.sk., iespējamām

politiskām aktivitātēm. Tādējādi tiesa piekrīt pārvaldes vērtējumam, ka pret pieteicēju vērstās darbības no Baltkrievijas varas iestāžu puses nesasniedza tādu smaguma pakāpi, lai to atzītu par vajāšanu Patvēruma likuma kontekstā. No pieteicējas sniegtās informācijas arī neizriet, ka pieteicēja būtu saņēmusi draudus vai tikusi fiziski ietekmēta (*lietas 45.lapa*). Tiesa ņem vērā arī to, ka pieteicējas vīrs pēc pārsūdzības iesniegšanas tika atbrīvots uz desmit dienām un varēja izbraukt no valsts, kā arī sods tika samazināts. Arī šie apstākļi neliecina par politiski motivētu vajāšanu.

Vērtējot pieteicējas politisko aktivitāti Baltkrievijā, tiesa nekonstatē, ka tā būtu vērtējama kā ļoti intensīva un aktīva. Sākotnējā intervijā pieteicēja norādīja, ka 2020.gadā vairākas reizes Mogiļevā piedalījusies protesta gājienos, bet personiskajā intervijā precizēja, ka pēc vēlēšanu rezultātu pasludināšanas (kas notika 2020.gada 9.augustā, *https://www.lsm.lv/raksts/zinas/arzemes/baltkrievija–oficiali–pazino–velesanu–rezultatus–atbalsts–lukasenko—8023.a369941/*) līdz 2020.gada augusta beigām katru dienu piedalījusies protesta akcijās līdz tās sāka vardarbīgi apspiest, vēlēšanās balsojusi par S.Cihanousku, parakstījusies pret pastāvošo varu, pieteicēju sākuši apspiest darbā (nenorādot, kā šī apspiešana izpaudusies). Šajā kontekstā tiesa vēlas norādīt, ka, pirmkārt, kā jau konstatēts, pieteicēja pati netika ne pratināta, ne aizturēta par dalību protestos līdz pat izceļošanai no valsts 2022.gada 15.jūnijā, ne arī kādā citā veidā varas iestādes vērsās pret pašu pieteicēju. Otrkārt, kā norāda pati pieteicēja, visi pierādījumi (fotogrāfijas un videomateriāli), kas varētu liecināt par dalību protestos, tika izdzēsti, vēl atrodoties Baltkrievijā. Treškārt, no lietas materiāliem neizriet, ka pieteicēja būtu ieņēmusi kādu nozīmīgu un redzamu lomu mītiņu un protestu organizēšanā, lai izraisītu varas iestāžu interesi, jo, kā jau tiesa konstatēja, varas iestādes pret pieteicēju nav vērsušās un pieteicēja bez jebkādiem sarežģījumiem ir šķērsojusi Baltkrievijas–Latvijas robežu. Maznozīmīgs nav arī apstāklis, ka pieteicēja nelūdza patvērumu uzreiz, tiklīdz ieradās Latvijā, bet gan tikai pēc gada. Arī tas liecina, ka pieteicēja nejutās vajāta no Baltkrievijas iestāžu puses.

Ievērojot minēto, tiesai nerodas pārliecība par to, ka pieteicēja būtu aktīva politisko uzskatu paudēja. Tāpat, tiesas ieskatā, nebūtu saprātīgi atzīt, ka jebkurš Baltkrievijas iedzīvotājs, kurš uzdrošinās izteikt Baltkrievijas valdībai adresētu kritiku, automātiski tiek pakļauts vajāšanai no valsts varas iestāžu puses. Kā jau tiesa konstatēja, izvērtējot pieteicējas dažādās patvēruma lietas izskatīšanās stadijās norādītos apsvērumus, secināms, ka pieteicēja nav norādījusi uz tādiem gadījumiem, kuru laikā pret viņu vērstas darbības būtu raksturojamas kā vajāšanas darbības patvēruma tiesību izpratnē. Proti, pieteicēja nav norādījusi uz smagu cilvēka pamattiesību pārkāpumu vai dažādu darbību kopumu, kas šādu pārkāpumu varētu veidot kumulatīvi. Izvērtējot pieteicējas lietā sniegtos paskaidrojumus kopsakarā, tiesa secina, ka situācijā pirms izbraukšanas no Baltkrievijas, kādu to ir aprakstījusi pieteicēja, viņai nav bijis tieša un nepārprotama dzīvības vai cilvēka pamattiesību apdraudējuma.

[10] Savukārt attiecībā uz pieteicējas aktivitāti Latvijā tiesa konstatē sekojošo.

Vispirms tiesa vēlas vērst uzmanību, ka "Svitanak" ir Latvijas baltkrievu kultūras biedrība (*https://www.svitanak.eu/*), bet asociācija "Supolka" pirmām kārtām ir sociālo kontaktu un savstarpējas palīdzības organizācija baltkrievu kopienas pārstāvju vidū (*https://company.lursoft.lv/lv/supolka/40008304342*). Tādējādi dalība vien šajās organizācijās acīmredzami neliecina par pieteicējas dziļu un noturīgu politisku pārliecību. Pieteicēja ir vērsusi uzmanību, ka biedrības "Supolka" publicētais saturs Baltkrievijā ir atzīts par teroristisku saturu. Tiesa konstatē, ka "Supolkas" publicētie materiāli ir atzīti par ekstrēmistiskiem. Vienlaicīgi pieteicēja nav norādījusi, un arī tiesa no publiski pieejamiem avotiem nekonstatē, ka Baltkrievijas režīms automātiski vajātu visus "Supolkas" biedrus vai organizēto pasākumu dalībniekus. Turklāt pieteicēja ir vienīgi "Svitanak" ierindas biedre (*lietas 130.lapa*), bet informācija par pieteicējas statusu "Supolkā" nav iesniegta.

Lai arī pieteicēja vērš uzmanību uz apstākli, ka šo organizāciju un viņas un viņas vīra kopīgajos kontos *Instagram* un *Facebook* ir publicētas fotogrāfijas, kurās pieteicēja ir redzama, stāvot ar citiem cilvēkiem ar plakātiem par Baltkrievijas politieslodzīto atbrīvošanu pie Brīvības pieminekļa, ko apstiprina lietā iesniegtās fotogrāfijas (*lietas 124.–128., 146.–147.lapa*), kā arī pieteicēja ar kartiņu rokās ar uzrakstu "Supolka" (*lietas 144.lapa*), tas, tiesas ieskatā, neliecina par dziļu un aktīvu politisko pārliecību. Turklāt vērā ir ņemams apstāklis, ka šie konti ir reģistrēti uz pieteicējas vīra /pers. B/ vārda. Izvērtējot arī plakātos norādīto informāciju, konstatējams, ka tie vērš sabiedrības uzmanību uz politieslodzītajiem Baltkrievijā, bet tiešā veidā nekritizē ne valsts varu un tās vadītāju, ne aicina gāzt pastāvošo režīmu. Turklāt, lai arī pieteicēja norāda, ka regulāri piedalās "Supolkas" rīkotajās akcijās un pasākumos, pieteicēja ir norādījusi vienīgi divus datumus – 2024.gada 9.augusta pasākumu pie Okupācijas muzeja, atzīmējot gadadienu kopš Baltkrievijas prezidenta vēlēšanām (*lietas 142.lapa*), un 2024.gada 26.maiju (*lietas 101.lapa*). Tas neliecina par spēcīgu politisko pārliecību, un divreizējo piedalīšanās šādos pasākumos nav vērtējama kā aktīva politiskā darbība.

Savukārt attiecībā uz pārējiem pieteicējas iesniegtajiem ekrānšāviņiem tiesa piekrīt pārvaldes viedoklim, ka tie norāda tikai uz pieteicējas vīra, nevis pieteicējas politiskajām aktivitātēm. Turklāt fakts, ka pieteicēja, atrodoties Latvijā, neapmeklē kopā ar vīru politiska rakstura pasākumus, norāda, ka viņas politiskie uzskati nav pietiekami noturīgi, lai tos demonstrētu, turklāt atrodoties drošā vidē.

[11] Vienlaicīgi tiesa ņem vērā apstākli, ka pieteicējas pasei ir beidzies derīguma termiņš, kā arī aktuālo stāvokli izcelsmes valstī. Tiesas ieskatā, šķērsojot robežu ar šādu pasi, pieteicēja ne tikai hipotētiski vien var saskarties ar pastiprinātu uzmanību no robežsardzes un, iespējams, arī tiesībsargājošo iestāžu amatpersonu puses. Pieteicējai ar lielu varbūtību varētu nākties atbildēt uz tādiem jautājumiem kā, piemēram, kur viņa ir pavadījusi pēdējos divus gadus, kurās valstīs dzīvojusi, ar ko nodarbojusies un kāpēc nav savlaicīgi izņēmusi jaunu personu apliecinošu dokumentu, kāpēc ieceļo Baltkrievijā no Latvijas, kur atrodas vīrs un līdzīgiem jautājumiem. Atbildot uz minētajiem jautājumiem, pieteicēja varētu būt spiesta atklāt faktus, piemēram, par dzīvi Latvijā, par vīram piešķirto bēgļa statusu un patvēruma meklēšanu Latvijā, kas ar lielu varbūtību piesaistītu arvien lielāku Baltkrievijas tiesībsargājošo iestāžu uzmanību, sākot pētīt sociālās saziņas kontos ievietoto informāciju, tādējādi neizslēdzot arī pret pieteicēju vērstos vajāšanas draudus.

Kā tiesa jau konstatēja, lietā nepastāv strīds par situāciju Baltkrievijā. Proti, aktuālā informācija par situāciju Baltkrievijā norāda uz arvien pieaugošiem politiskās vajāšanas apjomiem, kuri šobrīd skar ne tikai prominentus politiskos līderus, cilvēktiesību aktīvistus un opozīciju atbalstošos žurnālistus, bet arī pilsoniskās sabiedrības pārstāvjus, kuri pauž varas iestādēm netīkamus uzskatus.

Atbilstoši Bernē bāzētās organizācijas "Schweizerische Fl?chtlingshilfe" ziņojumam, 2023.gadā vismaz 207 personas ir aizturētas, un apcietinājuma iemesls ir bijušas fotogrāfijas no 2020.gada protestiem pret valsts prezidenta vēlēšanu rezultātiem un solidaritātes akcijām ārzemēs, veikti ziedojumi, ieraksti vai komentāri sociālajos medijos, "ekstrēmistiskas" darbības, fotogrāfijas ar balti–sarkani–baltiem simboliem, kas tikušas atklātas uz robežas, veicot telefonu pārbaudi (*https://www.fluechtlingshilfe.ch/fileadmin/user_upload/Publikationen/Herkunftslaenderberichte/Europa/Weissrussland/240315_BEL_Gefaehrdung_regierungskritischeRueckkehrende.pdf*).

Līdz ar to tiesa atzīst, ka, lai arī vispārīgi pieteicējas darbības nav vērtējamas kā aktīva, sabiedriski plaši zināma un ilgstoša politiskā aktivitāte, kas būtu vērtējama kā nopietns pretspēks vai apdraudējums Baltkrievijas valdošajam režīmam, konkrēto apstākļu un izcelsmes valsts informācijas kontekstā pieteicējas vīram piešķirto bēgļa statusu un pieteicējas miermīlīgu piedalīšanos situāciju Baltkrievijā kritizējošos pasākumos Baltkrievijas valsts varas iestādes varētu uzskatīt par pietiekamu, lai novērtētu tos kā naidīgus, pret valdošo politisko režīmu vērstus un apdraudošus. Tādējādi piedēvējot pieteicējai nopietnu politisku un pretvalstisku uzskatu esamību. Pat ja pieteicēja pirms robežas šķērsošanas izdzēstu attiecīgos ierakstus, tad nevar izslēgt, ka attiecīgie Baltkrievijas dienesti varētu sekot līdzi gan "Supolkas", gan "Svitanak" mājas lapās internetā, gan attiecīgajos sociālo mediju kontos publicētajai informācijai.

Kā jau secināts iepriekš, Baltkrievijā tiek izvērstas plašas un nesamērīgas represijas ne tikai pret personām, kas ir tieši iesaistītas, piemēram, opozīcijas aktivitātēs, bet arī tikai netieši saistītas ar tām. To apliecina ne tikai šajā spriedumā jau pieminētie starptautisko cilvēktiesību organizāciju ziņojumi, bet arī aktuālā plašsaziņas līdzekļos pieejamā informācija. Piemēram, tiek ziņots par šī gada 16.septembrī pasludināto Brestas apgabaltiesas spriedumu, ar kuru pieciem cilvēkiem tika piespriesti cietumsodi par piedalīšanos 2020.gada masu mītiņos. Vienam no viņiem – politieslodzītajam Henadijam Vasiļukam (*Henadz Vasilyuk),* kurš jau šobrīd izcieš šā gada februārī piespriesto 18 mēnešu cietumsodu par zīmes "patīk" ievietošanu sociālajos tīklos, tiesa piesprieda divu gadu brīvības atņemšanas sodu. Viņa sievai Hannai tika piespriests viens gads apcietinājumā, bet vēl trim apsūdzētajiem tika piespriesti 18 mēnešu cietumsoda termiņi. Visi no minētajā lietā apsūdzētiem tika atzīti par vainīgiem "tādu darbību organizēšanā, kas rada draudus sabiedriskajai kārtībai" (*sk. Five Belarusian Activists Jailed In Continuing Crackdown On Dissent, pieejams: https://www.rferl.org/a/belarus–political–prisoners–sentences/33123676.html*). Tāpat tiek ziņots par š.g. 9.septembrī Grodņas apgabaltiesas uzsākto 26–gadīgas Katjerīnas Mendrikas (*Katsyaryna Mendryk*) lietas izskatīšanu, kurai izvirzītas apsūdzības par ekstrēmistisku darbību atbalstīšanu. K.Mendrika esot arestēta šī gada 28.janvārī pēc atgriešanās Baltkrievijā no Polijas, apsūdzības tika pamatotas ar to, ka K.Mendrika esot pārskaitījusi naudu un sūtījusi pakas Baltkrievijas politieslodzītajiem. Tiek ziņots arī par šā gada janvārī notikušajiem masveida arestiem, kuru pamatā bija politieslodzīto un viņu ģimeņu finansiālā un cita veida atbalstīšana, aptuveni 30 personām tika izvirzītas krimināllapsūdzības par ekstrēmistisku darbību atbalstīšanu, bet vēl 126 personām tika piemēroti naudas sodi vai administratīvais arests (*sk. More Belarusian Activists Go On Trial Amid Crackdown, pieejams: https://www.rferl.org/a/belarus–crackdown–trials–activists/33112973.html*).

Minētie piemēri, tiesas ieskatā, liecina par to, ka šobrīd Baltkrievijā politiski motivētas vajāšanas riskam tiek pakļauti arī tie, kuri aktīvi neiesaistās politiskajās aktivitātes, bet vienīgi sniedz cilvēcisku atbalstu politiski aktīvākiem Baltkrievijas pilsoņiem. Līdz ar to, saprātīgi raugoties, arī pieteicējas piedalīšanās baltkrievu opozīcijas Latvijā organizētajos pasākumos, neskatoties uz viņas neiesaistīšanos politiskos jautājumos pēc būtības, var tikt uzskatīta par darbošanos Baltkrievijas valdošās varas politiskajā opozīcijā.

Ievērojot minēto, tiesa atzīst, ka pastāv pamats uzskatīt, ka Baltkrievijas varas iestādes varētu uzskatīt, ka pieteicēja ir piederīga ārvalstīs aktīvajām politiskās opozīcijas organizācijām, un tāpēc vērsties pret viņu ar nesamērīgiem līdzekļiem. Līdz ar to tiesa atzīst, ka konkrētajā gadījumā pieteicēja pēc atgriešanās Baltkrievijā ar lielu ticamības pakāpi varētu tikt pakļauta vajāšanai līdzīgām darbībām viņai piedēvēto politisko uzskatu dēļ, tāpēc pieteicējas bailes no valsts iestāžu vajāšanas ir vērtējamas kā pamatotas (sal. *Handbuch ?ber Verfahren und Kriterien zur Feststellung der Fl?chtlingseigenschaft gem?? dem Abkommen von 1951 und dem Protokoll von 1967, Rn.80.,* *https://www.refworld.org/reference/manuals/unhcr/1979/de/91843*).

Līdz ar to pieteicējas individuālie apstākļi atbilst bēgļa statusa piešķiršanas kritērijiem.

[12] Saskaņā ar Patvēruma likuma 47.pantu patvēruma meklētājam nepiešķir bēgļa statusu, ja kādā viņa izcelsmes valsts daļā bailes no vajāšanas nav pamatotas vai nepastāv smaga kaitējuma risks, vai ir pieejama šā likuma 43.pantā minētā aizsardzība pret vajāšanu vai smagu kaitējumu un patvēruma meklētājs var droši un likumīgi ceļot uz šo valsts daļu, tikt tajā uzņemts un, kā var pamatoti pieņemt, tajā arī uzturēties. Izskatāmajā gadījumā ir pamats atzīt, ka izcelsmes valsts nevar nodrošināt pieteicējai aizsardzību pret iespējamo vajāšanu, jo pašas varas iestādes ir uzskatāmas par potenciālo vajātāju.

[13] Pārvalde nav norādījusi, kā arī tiesas rīcībā nav informācijas, ka pieteicēja atbilstu Patvēruma likuma 45.pantā minētajiem izslēdzošajiem kritērijiem. Arī lietas materiālos esošajā Valsts Drošības dienesta vēstulē norādīts, ka pārbaudes laikā negatīva informācija par pieteicēju nav konstatēta (*lietas 32.lapa*).

[14] Kā ir atzīts Augstākās tiesas judikatūrā, tiesai nav pienākuma detalizēti atrunāt jebkuru argumentu. Tiesai ir atļauts izvērtēt argumentus, kurus tā uzskata par nozīmīgiem no tiesību viedokļa (sal. *Augstākās tiesas 2010.gada 11.marta sprieduma lietā Nr.SKA–66/2010 14.punkts, 2012.gada 21.februāra rīcības sēdes lēmuma lietā Nr.SKA–186/2012 10.punkts*). Līdz ar to tiesa nesniedz detalizētu novērtējumu katram procesa dalībnieka norādītajam argumentam un apsvērumam, bet gan lietā būtiskākajiem.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Administratīvā procesa likuma 246.–251.pantu un Patvēruma likuma 49.panta sesto daļu, tiesa

nosprieda

apmierināt /pers. A/ *(pers. A/)* pieteikumu;
uzdot Pilsonības un migrācijas lietu pārvaldei viena mēneša laikā no sprieduma spēkā stāšanās dienas pieņemt lēmumu par bēgļa statusa piešķiršanu Latvijas Republikā /pers. A/ *(pers. A/)*.

Spriedums nav pārsūdzams.

Tiesnese D. Ābele